

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/48/2020
Identifikačné číslo spisu: 6413201770
Dátum vydania rozhodnutia: 26.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6413201770.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. B. č. XXX, 2/ S. W., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom XXX XX G. B. č. XXX, žalobkyňa 1/ zastúpená Advokátskou kanceláriou Dobiš s.r.o., so sídlom Nám. Matice slovenskej 409/6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 857 327, v mene ktorej koná JUDr. Dušan Dobiš ako konateľ a advokát, proti žalovanému: V. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. č. XXX, zastúpenému JUDr. Dušanom Klimom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 16/61, 965 01 Žiar nad Hronom, o zaplatenie 400,- Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom, pod sp. zn. 10Cb/30/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. augusta 2018, č. k. 41Cob/68/2018-236, v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. apríla 2020, č. k. 41Cob/68/2018-304, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobkyni 1/ náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo dňa 18. januára 2018, č. k. 10Cb/30/2013-202, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu vo výške 400,- Eur spolu s 8,50 % úrokom z omeškania odo dňa 8.1.2013 až do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcov zamietol s tým, že žalobcom priznal voči žalovanému plné právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak v súlade so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. júla 2017, č. k. 41Cob/68/2018-190, v ktorom bol skonštatovaný nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie spočívajúci v znemožnení prednesenia záverečnej reči, Týmto postupom bolo žalovanému znemožnené uskutočniť jeho procesné práva, preto súd prvej inštancie po vrátení veci nariadil pojednávanie, dopočul právnych zástupcov sporových strán a udelil im i výslovne právo na záverečnú reč (§ 182 C. s. p.).

3. Svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému žalobcovia odôvodnili tým, že žalovaný ako odborne spôsobilá osoba vykonal dňa 31.10.2012 revíziu elektrickej inštalácie v rodinnom dome v obci G. B., súpisné č. XXX, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov a po vzájomnej dohode následne realizoval inštaláciu prúdového chrániča s označením F1, pričom v dôsledku neodbornej inštalácie vyvolal skrat v elektrických rozvodoch rodinného domu, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu elektrického sporáka, vonkajších svietidiel a nočných lúč. Žalobcom týmto vznikla škoda, ktorú vyčísľili na sumu 400,- Eur.

4. Súd prvej inštalácie mal v konaní za preukázané, že medzi žalobcami a žalovaným existoval záväzkový vzťah, predmetom ktorého bola realizácia revízie elektroinštalácie s vypracovaním správy o odbornej prehľadke a skúške elektrického zariadenia, ktorú uskutočňoval žalovaný ako osoba spôsobilá podľa osobitného právneho predpisu (Výhláška Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR č. 508/2009 Z. z.). Povinnosťou žalovaného bolo postupovať v zmysle príslušných platných právnych predpisov postupovať s odbornou starostlivosťou nielen pri uskutočňovaní revízie elektrického zariadenia a následnom vypracovaní správy o odbornej prehľadke, ale aj pri inštalácii elektrotechnických zariadení. Súd prvej inštalácie uzavrel, že túto povinnosť žalovaný porušil.

5. S poukazom na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd prvej inštalácie skúmal existenciu zákonných predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu. Za preukázané mal súd prvej inštalácie, že zo strany žalovaného, ako odborne spôsobilej osoby, došlo k porušeniu jeho povinnosti pri inštalácii prúdového chrániča, ktoré spočívalo v neodbornom postupe. V súvislosti s porušením povinnosti žalovaného súd prvej inštalácie odkázal na závery znaleckého posudku č. 3/2016 zo dňa 2.8.2016 (ďalej len „znalecký posudok“). Ďalej skonštatoval, že v priebehu konania žalobcovia predloženými listinnými dôkazmi osvedčili, že práve v dôsledku porušenia povinnosti žalovaným pri inštalácii prúdového chrániča došlo k poškodeniu elektrických zariadení, a to elektrického sporáka, vonkajších svietidiel v počte 2 ks a nočných lúč 2 ks. Výška škody bola súdu prvej inštalácie preukázaná listinnými dôkazmi predloženými žalobcami a zodpovedala vynaloženým finančným prostriedkom v súvislosti s odstránením poškodenia elektrických zariadení. Príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného ako škodcu a vzniknutou škodou mal súd prvej inštalácie za preukázanú tým, že žalovaný svojím konaním pri neodbornej inštalácii prúdového chrániča spôsobil zvýšené napätie v elektrickej rozvodnej sieti v rodinnom dome žalobcov, čím do tejto elektroinštalácie siete prenikol prúd 400 V, ktoré bolo priamou príčinou poškodenia elektrických zariadení. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštalácie zaviazal žalovaného k náhrade škody.

6. K námietke pasívnej legitimácie žalovaného vzhľadom na zánik jeho živnostenského oprávnenia súd prvej inštalácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, 7Sžso/27/2016, R 122/1999, podľa ktorého zánikom živnostenského oprávnenia nedochádza k zániku povinností fyzickej osoby, ktoré jej vznikli počas prevádzkovania živnosti, vrátane povinností, ktoré takej fyzickej osobe vznikli z titulu zodpovednosti. Napriek námietke žalovaného týkajúcej sa výšky náhrady škody, ktorá bola tvorená len účelne vynaloženými finančnými prostriedkami a preukázaná listinnými dôkazmi predloženými žalobcami, žalovaný v priebehu konania neprodukoval žiadne dôkazy na podporu svojho tvrdenia.

7. Okrem istiny súd prvej inštalácie priznal žalobcom aj úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po určenej splatnosti vo výzve adresovanej žalobcami žalovanému, t. j. odo dňa 8.1.2013 až do zaplatenia, s odkazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom výška úrokov z omeškania v čase omeškania predstavovala o 8 % - tuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania. V tej časti žaloby, v ktorej sa žalobcovia domáhali priznania úroku z omeškania odo dňa 1.11.2012 až do zaplatenia žalobu súd prvej inštalácie ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalobcovia nepreukázali, že by sa týmto dňom žalovaný dostal so svojím plnením do omeškania.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu, napadnutým rozsudkom zo dňa 16. augusta 2018, č. k. 41Cob/68/2018-236, v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. apríla 2020, č. k. 41Cob/68/2018-304, rozsudok súdu prvej inštalácie v napadnutej časti výroku (prvá výroková veta) v spojení s výrokom o trovách konania (tretia výroková veta) potvrdil s tým, že žalobcom voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Odvolací súd sa po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštalácie v napadnutej časti s týmto, ako vecne správnym, v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v celom rozsahu stotožnil a odkázal na jeho

odôvodnenie, ktoré bolo podľa jeho názoru v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil uplatnený nárok žalobcov vo vzťahu k povinnosti tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktorá zaťažovala žalobcov v súvislosti s podanou žalobou, ktorou sa domáhali zaplattenia sumy 400,- Eur titulom náhrady škody.

10. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd posúdil ako koherentné so zákonnou úpravou správne aplikovanou a interpretovanou súdom prvej inštancie na zistený skutkový stav tak, ako vyplynulo z dokazovania dostatočne vykonaného za účelom rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie v predmetnom rozsudku napadnutého odvolaním žalovaného podľa odvolacieho súdu poskytol odpoveď na všetky kľúčové otázky v sporovej právnej veci. Vzhľadom na uvedené odvolací súd skonštatoval, že mu nevznikol priestor pre iný záver v rámci odvolacieho konania limitovaného rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, napriek odvolacím námietkam žalovaného vyjadreným v odvolaní, potvrdil podľa ust. § 387 ods. 2 C. s. p.

11. Odvolací súd upriamil pozornosť na to, že za účelom zistenia zodpovednosti za vzniknutú škodu súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie, z ktorého následne pri rozhodovaní o uplatnenom nároku vychádzal. Zo záverov znaleckého posudku jednoznačne, aj podľa odvolacieho súdu, vyplýva pochybenie na strane žalovaného, ktorý pri inštalácii prúdového chrániča neodborným postupom inštaloval prúdový chránič pod priamym napätím, nálezite nezistil schému skutočného vyhotovenia inštalácie a v dôsledku zásahu do elektrickej inštalácie došlo k poškodeniu elektrospotrebičov v domácnosti žalobcov. Súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobcov správne právne posúdil podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V súlade so závermi znaleckého posudku správne posúdil aj protiprávnosť konania na strane žalovaného a v súvislosti so zistenými dôkazmi založenými v súdnom spise aj výšku vzniknutej škody, ktorá predstavovala finančné prostriedky vynaložené žalobcami pri odstránení poškodenia elektrických zariadení. Žalobcovia v konaní preukázali, že poškodené elektrospotrebiče dali opraviť a za vykonanú opravu zaplatili subjektom, ktoré opravu vykonali. Na základe pokladničného dokladu preukázali nákup svietidiel a nočných lúčok.

12. K námietke žalovaného týkajúcej sa nevykonania ním navrhnutých dôkazov (vypracovať kontrolný znalecký posudok, alternatívne, vypracovať odborné vyjadrenie k veci) súdom prvej inštancie odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie nepochybil, ak takéto dôkazy nevykonali, pretože sa súdom prvej inštancie ustanovený znalec v znaleckom posudku podrobne vyjadril k pochybeniu žalovaného pri montáži prúdového chrániča F1 pod napätím v elektrickom rozvodnom zariadení. Návrh žalovaného na vykonanie ďalších dôkazov, ktoré navrhoval žalovaný v prípise zo dňa 16.8.2016, neboli podľa odvolacieho súdu vzhľadom na závery znalca v znaleckom posudku významné pre rozhodnutie v danej veci, teda ani pre posúdenie zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu.

13. Odvolací súd zdôraznil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené, v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p., tzn. takým spôsobom, aby ústavné práva vrátane práva na spravodlivé súdne konanie boli vo vzťahu k stranám sporu riadne dodržané. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, na základe ktorých relevantných dôvodov súd čiastočne žalobe vyhovel, dostatočne reagoval na všetky argumenty uvádzané v priebehu konania a skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaných dôkazov.

14. Odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali, že ide o svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené rozhodnutie, resp. také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu normu, odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p.

15. V závere odvolací súd považoval za potrebné doplniť, že v napadnutom rozsudku okresného súdu na strane žalovaného nie je uvádzaná právnická osoba tak ako to tvrdí v podanom odvolaní žalovaný. V napadnutom rozsudku je uvedená fyzická osoba, ktorá v čase podania žaloby bola podnikateľom, ktorej podnikateľská činnosť zanikla v priebehu konania.

16. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces.

17. Dovolateľ argumentoval tým, že odvolací súd, napriek vedomosti o nezrovnalostiach v dôkazoch vykonaných súdom prvej inštancie, o podanom odvolaní rozhodol bez pojednávania, čím znemožnil dovolateľovi právo na prístup k súdu. Zároveň dovolateľ namietol, že súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom pre neumožnenie záverečnej reči len zopakoval svoje pôvodné vyhlásenie po umožnení záverečnej reči, bez vykonania dôkazov svedčiacich v prospech žalovaného. Nakoľko nebolo nariadené odvolacím súdom ústne pojednávanie, ani dôkazy neboli doplnené, dovolateľ má za to, že tým došlo k porušeniu jeho ústavných práv ako aj princípy ústnosti, verejnosti a priamosti súdneho konania.

18. Procesné pochybenie odvolacieho súdu videl dovolateľ aj v tom, že z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, akým pomerom hlasov odvolacieho súdu bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené a či bolo pri rozhodovaní v spore vôbec hlasované. Týmto postupom odvolacieho súdu došlo, podľa dovolateľa, k porušeniu ust. § 393 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

19. Podľa dovolateľa odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie vychádzal z dôkazu, ktorý nebol priamym dôkazom, bol v rovine vágnosti a nezakladal zložku príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou. Vzhľadom na to, že žiaden z dôkazov jednoznačne nepreukázal príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a spôsobenou škodou, nebol tak podľa názoru dovolateľa naplnený princíp právnej istoty v zmysle článku 2 C. s. p.

20. Dovolateľ trval na tom, že v priebehu konania nebolo preukázané, že zapojenie prebiehalo bez vypnutia prúdu. Ďalej zdôraznil, že skrat vznikne i v prípade zapojenia pri vypnutom prúde potom, ako je prúd zapnutý a porucha je vo vadnej inštalácii rozvodov. V priebehu celého konania žalovaný tvrdil, že škodu nespôsobil skrat, ako uviedli žalobcovia v podanej žalobe. Škoda vznikla prepätím spôsobeným zlou elektroinštaláciou domovej nehnuteľnosti, ktorú nevykonal žalovaný. Samotný znalec, z ktorého znaleckého posudku súdy pri rozhodovaní vychádzali, uviedol, že k vysokému prepätiu došlo nesprávnym prepojením káblov v elektroinštalácii v domovej nehnuteľnosti, ktorú dovolateľ nerealizoval.

21. Zároveň dovolateľ poukázal na rozdielnosť svedeckých výpovedí s predloženými listinnými dôkazmi, s ktorou sa konajúce súdy nevysporiadali. Dovolateľ zdôraznil, že svedkovia pri tvrdenom protiprávnom konaní žalovaného neboli prítomní, svedecké výpovede podali žalobcovia a okrem nich ďalšie osoby, ktoré ku vzniknutej škode vypovedali podľa dovolateľa nejasne a po časovom odstupe. Rovnako sa konajúce súdy nevysporiadali s namietaným záverom znalca obsiahnutým v znaleckom posudku, ktorý je podľa dovolateľa v rozpore s ust. § 16 ods. 2 písm. c/ zákona č. 382/2004 Z. z. (pravdepodobne mal žalovaný na mysli ust. § 16 ods. 2 písm. d/ zákona č. 382/2004 Z. z. - znalec je povinný vykonávať znaleckú činnosť nestranne). Podľa dovolateľa znalec bol pri vypracovávaní znaleckého posudku zaujatý, v dôsledku čoho použitie takéhoto znaleckého posudku ako dôkazu v konaní bolo v rozpore s C. s. p. a Ústavou SR.

22. V závere dovolateľ uviedol, že konajúce súdy nesprávne aplikovali zákonné ustanovenia a nesprávne posúdili dôkazné prostriedky predložené v priebehu konania, čím porušili dovolateľove právo na spravodlivý proces, zásadu iura novit curia ako i zásady predchádzania vydávania prekvapivých rozhodnutí. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal aj na judikatúru ESLP a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. októbra 2011, sp. zn. 7Cdo/42/2010.

23. Záver odvolacieho súdu o nedôvodnosti odvolania žalovaného podľa dovolateľa nebol zdôvodnený. Inými slovami z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, z ktorých vykonaných dôkazov vychádzal, akými právnymi úvahami sa pri rozhodovaní riadil, ani z ktorých rozhodnutí vyšších súdnych autorít prijatý záver ustálil. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľ uzavrel, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie sú v rozpore s ust. § 220 C. s. p., a preto navrhol ich zrušenie a vrátenie veci na nové konanie.

24. K dovolaniu žalovaného sa žalobkyňa 1/ nevyjadrila.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

26. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho

prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

27. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

28. Podľa ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

30. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

31. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už *res iudicata*, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

32. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

33. Podľa ust. § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

34. Dovolanie v Civilnom sporovom poriadku prešlo zásadnou koncepčnou zmenou. Je koncipované, ako mimoriadny opravný prostriedok sporovej strany. Na základe teoretických úvah, doterajších skúseností súdnej praxe a na základe rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva sa určili dve základné úlohy, ktoré má dovolanie plniť:

a/ Náprava najzávažnejších procesných pochybení, t. j. znátočných rozhodnutí. Zákon nerezignuje na požiadavku individuálnej spravodlivosti, dovolanie však pripúšťa len v prípade závažných procesných pochybení.

b/ Riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Dlhodobou je riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry vnímané ako podstatný prvok napĺňania princípu právnej istoty. Naplnením tejto úlohy plní dovolanie aj celospoločenskú úlohu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1346).

35. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 420 C. s. p. v spojení s ust. § 431 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva

dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

36. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje v prvom rade z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

37. Túto vadu videl dovolateľ v tom, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený, keďže odvolací súd sa len stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a nevysporiadal sa s rozpormi medzi svedeckými výpoveďami a predloženými listinnými dôkazmi, ani s námietkami žalovaného vznesenými proti samotnému znaleckému posudku, na ktorom založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, ktoré odvolací súd potvrdil. Ďalej namietol, že konajúce súdy nesprávne aplikovali zákonné ustanovenia a nesprávne posúdili dôkazné prostriedky predložené v priebehu konania. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podľa dovolateľa v odôvodnení neobsahuje, z akých právnych úvah pri rozhodovaní odvolací súd vychádzal, ani ktoré rozhodnutia vyšších súdnych autorít boli jeho podkladom. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľ uzavrel, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie sú v rozpore s ust. § 220 C. s. p.

38. Ako ďalšiu vadu dovolateľ uviedol, že odvolací súd o podanom odvolaní rozhodol bez pojednávania, čím znemožnil žalovanému právo na prístup k súdu. Nakoľko nebolo nariadené odvolacím súdom ústne pojednávanie a súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom nevykonával dôkazy v prospech žalovaného, dovolateľ má za to, že tým došlo k porušeniu jeho ústavných práv ako aj porušeniu princípov ústnosti, verejnosti a priamosti súdneho konania.

39. Okrem vyššie uvedeného dovolateľ procesné pochybenie odvolacieho súdu videl aj v tom, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje, akým pomerom hlasov senát odvolacieho súdu prijal predmetné rozhodnutie a či bolo pri rozhodovaní v spore vôbec hlasované. Týmto postupom odvolacieho súdu podľa dovolateľa došlo k porušeniu ust. § 393 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

40. Podľa dovolateľa odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie vychádzal z dôkazu, ktorý nezakladal zložku príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou. Vzhľadom na to, že žiaden z dôkazov jednoznačne nepreukázal príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a spôsobenou škodou, nebol tak podľa názoru dovolateľa naplnený princíp právnej istoty v zmysle článku 2 C. s. p. Dovolateľ trval na tom, že v priebehu konania nebolo preukázané, že zapojenie prebiehalo bez vypnutia prúdu. Škoda podľa žalovaného vznikla prepätím spôsobeným zlou elektroinštaláciou domovej nehnuteľnosti, ktorú nevykonával žalovaný.

41. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. sú - zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“).

42. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

43. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

44. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

45. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ nemôže byť ani časť rozhodnutia (jeho odôvodnenie), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol.

46. K námietke dovolateľa o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, dovolací súd uvádza, že právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej dohovor) a čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. II ÚS 383/06).

47. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

48. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29. apríla 1993, séria A. č.254-B, s.49, § 30).

49. Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 234 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

50. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdov, pričom odôvodnenie je

zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo sporovým stranám dovoľovať posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci samej.

51. Ust. § 220 ods. 2 C. s. p. sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (ust. § 378 C. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Avšak aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí sporové strany jednoznačne presvedčiť o správnosti záverov súdu a rovnako v prípade kontroly správnosti rozhodnutia musí odôvodnenie rozsudku slúžiť na objasnenie dôvodov konkrétneho rozhodnutia súdu.

52. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvôľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

53. Dovolací súd k námietke žalovaného o nedostatočnom nevysporiadaní sa súdom prvej inštancie ani odvolacím súdom s rozporom medzi svedeckými výpoveďami a predloženými listinnými dôkazmi, ani s námietkami žalovaného vznesenými proti samotnému znaleckému posudku, uvádza, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že k záveru o príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom škody došiel na základe výpovede svedka Juraja Párničana, ktorý bol priamo prítomný pri realizácii zapojenia prúdového chrániča žalovaným a jeho aktivácii, z ktorého výpovede súd zistil, že došlo dvakrát k skratovému konaniu a výpadku hlavného ističa bez viditeľného poškodenia rozvodnej skrine, v ktorej bol prúdový chránič žalovaným inštalovaný. Aj keď svedok uviedol, že žiadne poškodenie elektrospotrebičov v domácnosti žalobcov bezprostredne nevidel, bol upozornený žalobkyňou 1/, že došlo k znefunkčneniu elektrického sporáka.

54. Vzhľadom na to, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie popieral porušenie akejkoľvek povinnosti, ktorá by zakladala jeho zodpovednosť za škodu, ktorá sa mu kladie za vinu, súd prvej inštancie nariadil vo veci znalecké dokazovanie, znalcom z odboru elektrotechniky odvetvia elektroenergetické stroje a zariadenia a v odbor bezpečnosť ochrany zdravia pri práci a elektrotechnika a vypracovaním znaleckého posudku poveril Ing. Jána Meravého. Ten v záveroch znaleckého posudku, ktorý bol súdu podaný pod č. 3/2016 dňa 3.8.2016 ako i následne vo svojej výpovedi, ktorú učinil pred súdom dňa 29.11.2016 uviedol, že elektrická inštalácia v rodinnom dome žalobcov v Dolnej Ždani č. 238 nevyhovuje predpisom a normám STN a je potrebné ju upraviť. Na takúto okolnosť mal revízný technik (žalovaný) pri vykonávaní odbornej prehliadky a odbornej skúšky prísť, upozorniť na ňu a nevydať správu o odbornej prehliadke a odbornej skúške, ktorá konštatuje, že zariadenie je schopné bežnej prevádzky. Znalec vo svojej výpovedi uviedol, že zo strany žalovaného pri inštalovaní prúdového chrániča došlo k jasnemu pochybeniu, pretože tento bol inštalovaný pod napätím v dôsledku čoho bolo vyvolané opakované skratové pôsobenie v elektroinštalácii s tým, že pokiaľ by nebolo realizované inštalovanie takéhoto prúdového chrániča pod priamym napätím k takémuto javu by nedošlo. Ďalej uviedol, že inštalácii nepredchádzalo zo strany žalovaného náležité zistenie schémy skutočného vyhotovenia tejto inštalácie a práve v dôsledku zásahu do elektrickej inštalácie pri rozpojení neutrálneho vodiča a ochranného vodiča do elektroinštalácie rodinného domu prenikol prúd v množstve 400 V namiesto 230 V, ktoré bolo priamou príčinou poškodenia elektrospotrebičov v domácnosti žalobcov.

55. V ďalšom súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia poukázal na to že žalovaný namietal správnosť záverov znaleckého posudku a tvrdil, že samotné vyvolanie skratu nemôže spôsobiť poškodenie spotrebičov. S uvedeným súvisí aj námietka dovolateľa spočívajúca v absencii preukázania príčinnej súvislosti medzi tvrdeným porušením právnej povinnosti žalovaným a spôsobenou škodou.

56. V tejto súvislosti súd prvej inštancie zdôraznil, že právny zástupca žalovaného neuvádzal k tejto

otázke vecné a odborné dôvody, pre ktoré so záverom vypracovaného znaleckého posudku nesúhlasil. Znalec namiesto toho vysvetlil v priebehu konania nie len následky skraty v elektrickom obvode, ale i dôvod, prečo došlo k poškodeniu spotrebičov pri neodbornej inštalácii prúdového chrániča žalovaným pod napätím, a to v prieniku elektrického prúdu v množstve 400 V a nie 230 V, čo bolo priamou príčinou poškodenia spotrebičov. Týmto súd prvej inštalácie podľa dovolacieho súdu náležite zdôvodnil existenciu predpokladov vzniku oprávneného nároku na náhradu škody žalobcov, a to porušenie právnej povinnosti žalovaného, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody.

57. Odvolací súd napadnuté rozhodnutie vydal v súlade s ust. § 387 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. V tejto súvislosti odvolací súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že súd prvej inštalácie žalobcami uplatnený nárok správne právne posúdil podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej zdôraznil, že v súlade so závermi znaleckého posudku správne posúdil súd prvej inštalácie aj protiprávnosť konania na strane žalovaného a výšku vzniknutej škody, ktorá predstavovala vynaložené finančné prostriedky na odstránenie poškodenia elektrických zariadení.

58. Dovolateľ v rámci dovolacieho dôvodu podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. namietal, že odvolací súd o podanom odvolaní rozhodol bez pojednávania, čím znemožnil žalovanému právo na prístup k súdu. Nenariadením pojednávania odvolacím súdom podľa dovolateľa dôjsť k porušeniu jeho ústavných práv a princípov ústnosti, verejnosti a priamosti súdneho konania s tým, že odvolací súd týmto svojím postupom nevykonával dôkazy, ktoré žalovaný navrhol vo svoj prospech, ktorej vady sa dopustil už súd prvej inštalácie, keď tento ani po vrátení veci odvolacím súdom tieto dôkazy nevykonával.

59. V rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd upriamil pozornosť na skutočnosť, že žalovaný v prípise zo dňa 16.8.2016 navrhol vypracovať kontrolný znalecký posudok, alternatívne, vypracovať odborné vyjadrenie k veci pre objektívne zodpovedanie otázok položených súdu, ktoré zostali nezodpovedané. Odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštalácie nepochybil, ak takéto dôkazy nevykonával, pretože sa súdom prvej inštalácie ustanovený znalec v znaleckom posudku podrobne vyjadril k pochybeniu žalovaného pri montáži prúdového chrániča F1 pod napätím v elektrickom rozvodnom zariadení. Návrh žalovaného na vykonanie ďalších dôkazov, v prípise zo dňa 16.8.2016 neboli podľa dovolacieho súdu vzhľadom na závery znalca v znaleckom posudku významné pre rozhodnutie v danej veci, resp. pre posúdenie zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu.

60. K námietke dovolateľa týkajúcej sa nenariadenia pojednávania odvolacím súdom pred vydaním napadnutého rozhodnutia, dovolací súd uvádza, že pojednávanie na odvolacom súde je fakultatívne, teda súd ho nariaďovať nemusí, okrem prípadov uvedených v ust. § 385 C. s. p., a to iba v prípade, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. 12. 2017, sp. zn. 8Cdo/187/2017).

61. Napriek tomu, že súd prvej inštalácie žalovaným navrhnuté dôkazy nevykonával a v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia sa s dôvodmi ich nevykonania dostatočne nevysporiadal, odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí s postupom súdu prvej inštalácie ohľadom nevykonania žalovaným navrhnutých dôkazov stotožnil a na doplnenie zdôraznil, že tieto navrhované dôkazy neboli vzhľadom na závery znalca v znaleckom posudku pre rozhodnutie v danej veci, resp. pre posúdenie zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu, významné.

62. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. 10. 2020, sp. zn. 9Cdo/209/2020, v zmysle ktorého (ani prípadné) nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017,

8Cdo/187/2017). Pri posudzovaní ústavnosti tohto právneho názoru nedospel ústavný súd (II.ÚS/465/2017) k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Súdny navyše riadne odôvodnili, ktoré rozhodné skutočnosti považovali za preukázané a prečo naopak niektoré návrhy na doplnenie dokazovania nepovažovali za opodstatnené.

63. Zároveň dovolací súd zdôrazňuje, že súdna prax je jednotná v názore, že ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť prípadne k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti konať pred súdom. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania (1Cdo/126/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/12/2015, 4Cdo/191/2011, 5Cdo/43/2013, 6Cdo/95/2012, 7Cdo/179/2014, 8Cdo/346/2014). K procesným právam strany sporu nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý ňou navrhnutý dôkaz alebo dôkaz, o ktorom sa procesná strana subjektívne domnieva, že by mal byť súdom vykonaný. Rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú vykonané, patrí vždy výlučne súdu, a nie strane sporu. Ak sa súd rozhodne, že určité dôkazy nevykoná (napríklad preto, že sú podľa jeho názoru pre vec nevýznamné alebo nadbytočné), nemôže to byť považované za postup znemožňujúci procesnej strane uskutočňovať jej procesné oprávnenia v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. (3Cdo 26/2017).

64. Len skutočnosť, že súdy neakceptovali návrhy na vykonanie dokazovania predložené žalovaným, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práv. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či práva na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti podľa názoru dovolacieho súdu bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní (I. ÚS 350/08). V danom prípade sa však nejedná o takéto pochybenie zo strany odvolacieho súdu, prípadne súdu prvej inštancie, preto dovolací súd uzavrel uvedenú námietku dovolateľa ako nedôvodnú.

65. Vo vzťahu k námietke dovolateľa, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje, akým pomerom hlasov senát odvolacieho súdu prijal predmetné rozhodnutie a či bolo pri rozhodovaní v spore vôbec hlasované, dovolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24. 09. 2014, sp. zn. 5Cdo/233/2013, podľa ktorého „pokiaľ ide o chýbajúci údaj o pomere hlasov, akým sa vo veci rozhodlo, tento nedostatok sám osebe nemá za následok odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom a ani nespôsobil zmätočnosť napadnutého rozhodnutia. Uvedený nedostatok bolo možné odstrániť v zmysle ust. § 164 O. s. p. ako zrejmú nesprávnosť, a to návrhom účastníka konania na vykonanie opravy/doplnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, žalovaný však takýto procesný návrh neurobil.“ Z uvedeného dôvodu dovolací súd konštatuje nedôvodnosť aj tejto námietky dovolateľa, nakoľko sa žalovaný mohol domáhať nápravy návrhom podľa ust. § 224 C. s. p. Dovolací súd však konštatuje, že odvolací súd uviedol v písomnom vyhotovení rozhodnutia, že rozhodnutie bolo „jednohlasne“ prijaté, čím vyjadril pomer hlasov v súlade s procesnou úpravou.

66. Na doplnenie dovolací súd uvádza, že z obsahu súdneho spisu je mu zrejmé, že v priebehu súdneho konania žalobca 2/ zomrel s tým, že dedičské konanie po poručiteľovi bolo zastavené z dôvodu, že po sebe zanechal len majetok nepatrnej hodnoty (ust. § 188 C. m. p.). Majetok nepatrnej hodnoty bol vydaný žalobkyni 1/, ktorá sa postarala o poručiteľov pohreb, pričom z uznesenia o zastavení dedičského konania vyplýva, že na ňu prešlo právo zodpovedajúce právoplatne priznanej pohľadávky poručiteľa voči žalovanému, ktorej vymoženie je predmetom konania pred Okresným súdom Žiar nad Hronom, vedeným pod sp. zn. 10Cb/30/2013.

67. Dovolací súd oboznámením sa s dovolacím dôvodom došiel k záveru, že procesným postupom odvolacieho súdu ani súdu prvej inštancie nedošlo v konaní k vade, ktorá by znemožnila žalovanému realizovať jeho práva, tzn. nedošlo na strane žalovaného k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p.

68. Dovolací súd konštatuje, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 C. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený, či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia, jednotlivé časti odôvodnenia a ich obsahová (materiálna) náplň zakladá v súhrne jeho zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Odvolací súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie, ohľadom preukázania zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu, potvrdil. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

69. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne namietal existenciu vady zmätočnosti uvedenej v ust. § 420 písm. f/ C. s. p., a preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

70. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

71. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.